

О Нацрту закона о правном препознавању родног идентитета на основу самоодређења



Цетиње, 11. март 2024.

Медијске најаве садржаја и интенције Нацрта закона о правном препознавању родног идентитета на основу самоодређења већ у самом наслову овог пројекта уносе забрињавајући тон међу свештенство и вјернике Српске православне Цркве, али и међу све оне људе који свој поглед на свијет изграђују на традиционалним моралним вриједностима. Такав поглед на свијет, који релативизује Богом дана одређења људске природе и друштвених односа угрожава светињу живота и људско достојанство. Када смо се прије неколико година борили за праведан закон о вјерским слободама, нијесмо тада бранили само наше право на располагање сопственом имовином, нити смо штитили искључиво сакралне грађевине, него управо и наше право да у сваком тренутку можемо јавно да кажемо шта је по виђењу Цркве добро, а шта лоше за јавни морал и напредак друштва. Управо то сада чинимо, осврћући се на Нацрт поменутог закона. Овај Нацрт, не само да угрожава дух традиционалне и у Бога вјерујуће Црне Горе, него се јасно коси са постојећим правним нормама ове државе. Према важећем Породичном закону, породица је основна заједница живота у којој се његују и подижу дјеца, и родитељи су они који се првенствено старају о одгоју и

образовању своје малољетне дјеце, па тек потом – држава и друштво. Односно, државне институције треба да обезбједе породици помоћ и подршку у обављању њеног природног и традиционалног посла, а не да јој одузимају дјецу и да умањују њену улогу у процесу васпитања.

Наши важећи државни прописи кажу да дјеца до своје 18 године нијесу пунољетна, а то значи да нијесу психо-социјално довољно сазрела да самостално доносе одлуке о себи, свом животу, и да преузимају потпуну одговорност за своје поступке.

Сматрамо да су, и једно и друго, и улога породице и феномен човјекове пунољетности, израз како вјековног памћења, традиције и духовних учења, тако и савремених научних сазнања о људској природи и човјековом животу у заједници.

Насупрот томе, предлагач овога Закона у нацрту настоји, кршећи постојећи Породични закон, па и Устав државе, да уведе у правни систем Црне Горе одредбе који нијесу ни правни напредак, нити усклађивање са стандардима Европе – него почетак уништавања наше омладине. Уништавање права дјетета да сазри, да би тек онда када сазри, могло да одлучује о свом животу.

Бесмислене су и сулуде одредбе да дијете са својих 15 година неким својим исказом – одреди свој пол, насупрот оном који је добио од Бога, а преко закона природе! Па макар то било и уз, у овом Нацрту врло неодређену и нејасну, сагласност родитеља. Можемо, наиме, замислити будући положај и права родитеља, спрам неке обзнањене дјечије воље, коју ће подржати бројни душебрижници, какви су, рецимо, аутори и предлагачи оваквог Нацрта закона. У том смислу отворено питамо министре у Влади, да ли би они као предлагачи овог штетног текста, рецимо промијенили свој пол, и свој матични број? Ако би, нека ту амбицију кандидују на сљедећим изборима као своју понуду народу и гласачима (као показатељ њихове наводне слободоумности, демократичности, напредности...), а ако не би – зашто такву могућност нуде и препоручују 15-годишњој, малољетној дјечици? Да ли изрека или лични осјећај 15-годишњег дјетета у вези са било чим, може бити основа правних и друштвених односа, упркос постојећим законима? И зашто стати на дјечијем осјећању у вези са сопственим полом? Зашто не ићи даље: дјечији тренутни осјећај да ли су људи или митски хероји? Шта им припада од имовине? Шта дјеца, понекад, осјећају по свим овим питањима? И шта су у стању да кажу о томе?

Живимо у друштву које зна за такве категорије које се тешко или никако не

доведе у питање (правни поредак земље, симболи државности, имовина, слобода ријечи...), па се надамо да ће јавности бити јасан и овај наш исказ о вриједностима око којих нема погађања. Дјеци се намеће да буду оно што нијесу, и о чему не могу, на зрео и ваљан начин ништа знати, а ускраћује им се да буду оно што јесу – дјеца.

Црква Христова има разумијевања за особе које су промијениле пол, управо из саосјећања према неким изнимним личним патњама, неизрецивим и болним психичким и емотивним траумама, али не разумијемо доношење закона који такву трауму шири на цијелу популацију. И то уз изричиту забрану тражења од лица које подноси захтјев да обави медицински преглед или пружи доказ о обављеним медицинским прегледима. Медицински преглед, који се тражи као услов много баналнијих животних ситуација, сада се изричито забрањује као предуслов промјене родног идентитета!

И не само да не разумијемо и да овим путем протестујемо, него ћемо као озбиљна институција, предузети све законом прописане радње да ову срамоту и бруку удаљимо из зоне озбиљног људског разговора и одлучивања. На првом мјесту, позивамо све оне министре и посланике у парламенту, који су православни хришћани, а сигурни смо да ће нас разумјети и подржати и они међу њима који су вјерници других монотеистичких вјера и њихове вјерске институције, да овај Нацрт ставе на мјерило својих вјерских убјеђења и моралних принципа, а не на кантар тренутне материјалне и политичке користи.

Из Митрополије црногорско-приморске

mitropolija.com